

tilstrækkelige Antal Vaaben til hans Raadighed.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg kan ogsaa her takke det ærede Udvalg for dets beredvillige Tilslutning til Lovforslaget og for den Anerkendelse, dette i det hele har mødt. De Forslag, som ere stillede af det samlede Udvalg under Nr. 1 og 3, kan jeg tiltræde. Som jeg allerede udtalte ved første Behandling, finder jeg intet principielt at indvende mod den fortløbende Oprykning i Lønning i den samlede Sergent- og Gendarmklasse, og heller ikke er der noget at indvende imod, at Udnævnelse til Sergent kan finde Sted efter 8 Aars Tjeneste. Det er rigtigt, som den ærede Ordfører udtalte, at Ændringen i Øjeblikket endog vil medføre en mindre Besparelse. Sagen er den, at Sergenter (efter denne Regel i nogle Tilfælde komme til at begynde med en lavere Løn. Besparelsen vil straks blive 3,065 Kr., men, som den ærede Ordfører ogsaa nævnedes, vil det i Aarenes Løb ændre sig noget, men synderlig finansiel Betydning har det ikke. Jeg skal nævne, at endnu i Finansaaret 1915—16 vil Forholdet blive omtrent det samme efter begge Ordninger. Efter det oprindelige Forslag vil Bekostningen blive 166,635 Kr., efter den her foreslaede Ordning 166,998 Kr., altsaa en forsvindende Forøgelse, og først i Finansaaret 1919—20, naar Virkningerne have vist sig fuldt ud, vil der blive nogen Forskel, idet Lovforslaget vilde medføre en Udgift af 159,030 Kr., hvorimod den her foreslaede Ordning vil koste 164,692 Kr. Ved disse Beregninger er der ikke taget Hensyn til Ridetilæg, men derimod er der taget Hensyn til de Forandringer i Retning af Afgang, som blive en Følge af den i Lovforslaget fastsatte Aldersgrænse. Altsaa, heller ikke ud fra finansielle Synspunkter kan jeg finde nogen Grund til at modsætte mig dette Ændringsforslag.

Det ærede Udvalg henstiller, at Reduktionen finder Sted saa hurtigt som muligt, saa at de af Mandskabet, der have Lyst og Evne dertil, kunne overgaa til andre Stillinger under Staten som Tjenestemænd, og man henviser særlig til, at de kunde egne sig til Statspolitiet. Ja, det er en Selvfølge, at Finansministeriet vil foretage Reduktionen saa hurtigt, som ske kan, men naturligvis, hvad jeg heller ikke tvivler om er i Overensstemmelse med Udvalgets Ønske, under human Hensyntagen til Mandskabet. Hvorvidt nu en Overgang i stort Omfang kan finde Sted fra Grænsegendar-

merikorpsset til de Stillinger, Udvalget har haft for Øje, Stillinger i Statspolitiet og under Toldvæsenet, er det umuligt for mig at udtale mig om. Hvad Statspolitiet angaar, ligger det under min Kollega Justitsministeren, og jeg skal gøre ham opmærksom paa den Henstilling, Udvalget her har fremsat; i hvilket Omfang han mener at kunne tage Hensyn til den, kan jeg ikke sige. Hvad Toldvæsenet angaar, ønsker jeg her at udtale, at man ikke maa gøre sig for store Forventninger om, hvad der kan naas ad denne Vej. Det vilde ikke være ret økonomisk i videre Forstand at gennemføre Reduktionen paa den Maade, at man tog de yngste og bedste Kræfter fra Gendarmerikorpsset og satte dem over i en anden Tjeneste, som de ikke ere uddannede til. Afgangen maa normalt finde Sted saaledes, at det er de ældste, der gaa bort. Dette, at en af Korpssets yngste Folk og bedste Kræfter gaar over til en anden Stilling, er og maa blive undtagelsesvis. Men jeg skal selvfølgelig have min Opmærksomhed henvendt paa dette og se, hvad der er at gøre.

De to Stillinger indenfor Toldvæsenet, der nærmest kunde blive Tale om, er Toldofficiant- og Rorsbetjentstillingen, medens derimod de egentlige Toldmedhjælpere maa rekruterer paa anden Maade. Toldofficianterne ere faa i Tal, og der er ikke meget at vente ad den Vej, og hvad Rorsbetjentene angaar, skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at vi som et Led i vore Bestræbelser for at indskrænke Udgifterne til Toldvæsenet saa meget som muligt søge at ophæve adskillige Pladser, som vi ikke anse for strengt nødvendige, og netop i Rorsbetjentklassen har der fundet ikke ringe Reduktioner Sted særlig ved en Omordning af Toldforholdene ved Limfjordsmundingen, Reduktioner, hvorved der er sparet betydelige Beløb for Statskassen. Men det er en Selvfølge, at naar saadanne Reduktioner finde Sted, bliver der ikke mange nye Numre at besætte. I den Tid, vi kunne overskue, vil der kun i meget ringe Grad, maaske slet ikke, blive Tale om Ansættelse af ude fra kommende Folk i Rorsbetjentstillingen, idet vi stadig ville have Folk til Disposition. Det er et lignende Forhold, som vi have kendt tidligere ved Krydstoldvæsenets Afskaffelse. Da var i adskillige Aar Adgangen til Rorsbetjentklassen vanskeliggjort ved, at Krydstoldbetjentene stod paa Ventepenge og blev satte ind, efterhaanden som der blev Rorsbetjentpladser ledige. Jeg vil altsaa advare imod at sætte for store Forventninger til disse Ansættelsesmuligheder. Det